

<http://www.luju.ro/dezvaluiri-din-puscariile-romanesti-detinutul-bogdan-bujor-care-executa-o-pedeapsa-la-penitenciarul-arad-ofera-detalii-cutremuratoare-despre-viata-de-dupa-gratii-problemele-medicale-sunt-tratate-doar-cu-paracetamol-nu-primesti-permisie-nici-daca-ti-a-muri>

DEZVALUIRI DIN PUSCARIILE ROMANESTI – Detinutul Bogdan Bujor, care executa o pedeapsa la Penitenciarul Arad, ofera detalii cutremuratoare despre viata de dupa gratii: „Problemele medicale sunt tratate doar cu paracetamol... Nu primesti permisie nici daca ti-a murit mama, tata sau sora... Drepturile nu sunt respectate decat daca platesti mita, daca te faci informatorul lor... Costul vietii dupa gratii ajunge la 4700 lei din cauza adaosurilor”

Scris de Gilda Popa | Data: 07.05.2017 12:23

Sistemul penitenciar este descris in continuare ca un loc de tortura, desi conditiile inumane de detentie au adus Romaniei 130 de condamnari la Curtea Europeana a Drepturilor Omului in ultimii 6 ani (2010 – 2016), cea mai recenta fiind **decizia-pilot pronuntata in data de 25 aprilie 2017 de judecatorii CEDO in cauza Rezmives si altii contra Romaniei. Bogdan Bujor, un detinut care isi executa pedeapsa la Penitenciarul Arad** a trimis pe adresa redactiei Lumeajustitiei.ro o lunga scrisoare cu una dintre "povestile de groaza" din interiorul puscariilor romanesti.

Bujor relateaza cum sunt incalcate drepturile detinutilor, care nu primesc permisie pentru a-si ingropa parintii, fratii sau sotiile, facand referire la cazul recent mediatizat al unui detinut care s-a spanzurat dupa ce comisia de eliberare conditionata i-a refuzat o permisiune pentru a-si

conduce pe ultimul drum sotia si copilul. Detinutul mai aminteste alte doua cazuri cazuri cutremuratoare de sinucidere la penitenciarul Slobozia, adaugand ca este posibil sa existe multe altele despre care nu se va auzi niciodata. Statisticile ANRP arata, de altfel, ca 13% dintre cazurile de deces in penitenciar sunt in urma sinuciderii. Bujor mai povesteste despre tratamentele inumane si degradante la care sunt supusi detinutii in timpul transferului de la un penitenciar la altul, aratand ca este una dintre cele mai la indemana metode de "tortura" pentru cei care indraznesc sa vorbeasca despre ce se intampla in interiorul puscarilor, amintind de "camerele mortii", respectiv camerele de tranzit de la Aiud. Aceste curse ar putea fi inlocuite simplu, in opinia semnatarului scrisorii, cu videoconferinte, penitenciarele fiind deja dotate cu echipamentul tehnic necesar. Detinutul mai relateaza o conversatie cu un supraveghetor despre supraaglomerarea din puscarii, care i-ar fi raspuns cu subinteles, insinuand ca nu se doreste rezolvarea acestei probleme, dar si despre modul in care sunt distrusi oamenii in cabinetele medicale din detentie, unde orice problema se trateaza cu paracetamol.

Iata fragmente din scrisoarea transmisa pe adresa redactiei de catre detinutul Bogdan Bujor:

*"Numele meu este **Bogdan Bujor** si sunt condamnat la o pedeapsa de 15 ani de inchisoare cu executare, pentru infractiunea de instigare la omor, desi nimeni nu a fost ranit si mai ales nimeni nu si-a pierdut viata Dupa ce „mortul”a venit in instanta sau mai bine zis, a fost adus cu un mandat de aducere (...)*

Pentru ca pe langa conditiile de cosmar, adevaratele probleme sunt de fapt oamenii care conduc acest sistem, de la ministru justitiei si pana la ultimul director corupt (...)

In mod normal penitenciarele ar trebui sa functioneze dupa legea 254/2013, o lege speciala pentru executarea pedepselor private de libertate. S-a vrut a fi o lege mult imbunatatita fata de vechea Lege275/2006; s-a vrut a fi o lege europeana. Ei bine nu este, chiar daca pe alocuri ar putea fi. Din pacate, acele presoane care ar trebui sa o aplice refuza sa faca acest lucru si nu inceteaza in a o incalca si a face in continuare abuzuri (...)

*In cele ce urmeaza va voi da si cateva exemple: potrivit legii toti cei care au un comportament adecvat, adica fara rapoarte de pedepsire pot beneficia de o permisie afara din penitenciar (exceptie facand doar cei din regimul de maxima siguranta). Pentru cei de la sistemul inchis, legea permite o permisie de 24 de ore dar nu mai mult de 15 zile pe an, deci... teoretic in fiecare luna, o zi as putea pleca acasa, eu fiind incadrat la acest regim inchis. **Ei bine de cand sunt la penitenciarul Arad, eu nu am auzit pe nimeni sa plece nici macar o zi, desi suntem in jur de 800-1000 de detinuti.***

*Tot dupa lege la regimul semi-deschis si deschis, permisiile de iesire din penitenciar sunt de la 1 la 5 zile la semi-deschis, dar sa nu depaseasca 25 de zile/an iar la deschis de la 1 la 10 zile dar nu mai mult de 30 de zile pe an. **Niciunele din aceste drepturi nu sunt respectate decat daca platesti mita, daca te faci informatorul lor sau daca ai avocati si te judeci, pentru fiecare drept in parte. Nu mai spun ca la Arad si la Timisoara nu te lasa nici daca ti-a murit o ruda de gradul 1; mama, tata, frate sau sora. Desi legea ii obliga, singurul caz care a fost la Arad unde s-a permis unui detinut, a fost cazul Bejan cand i-a murit copilul sau l-a nascut mort nu mai retin, atunci i-au permis, dar numai dupa interventia presei si aparitia cazului la tv. A fost singurul caz; cunosc personal cel putin 7-8 detinuti pe care nu i-au lasat sa isi inmormanteze parintii, desi mai aveau foarte putin de executat, unii care se aflau la a II-a, a III-a amanare de libertate conditionata (...)***

Vorbeam de drepturi incalcate: un alt drept este dreptul la vizita intima, o data la 3 luni, iar daca strangi suficiente credite de la munca sau diverse activitati sau cursuri, mai poti beneficia de o

vizita in plus ca si recompensa deci, 2 vizite la 3 luni. Bineinteles si acest drept este doar pe hartie (...)

Acum ca v-am povestit cum decurge o „cursa” (asa ii spunem noi) intelegeti de ce se tem detinutii sa faca plangeri si reclamatii, asta fiind cea mai la indemana metoda de tortura. Ganditi-va ca de la Arad te poate trimite la Rahova, la Iasi, la Aiud, oriunde vor ei si cu cat faci mai multe astfel de curse cu atat slabesti si te imbolnavesti mai rau. Pe langa faptul ca te slabeste cursa in sine in orice puscarie noua ajungi trebuie sa astepti dupa banii tai. Legea spune ca banii trebuie sa ajunga in maxim 5 zile dupa ce ai ajuns in locul nou de detentie, dar bineinteles ca legea nu se respecta si sa va dau un exemplu: poate sa te trimita de la Arad la Aiud, la Aiud stai o saptamana, doua... bineinteles ca banii nu iti ajung. Pe cand crezi ca banii or sa-ti ajunga, te trimit la Rahova. Din nou stai o saptamana-doua pana te trimite inapoi la Aiud, Aiudul inapoi la Rahova. Rahova te poate tine si ea la fel o saptamana, doua si te trimit la Arad din nou si ciclul se poate repeta luni de zile (...)

Abuzurile sunt multe, inegalitati la fel de multe si ocazional, dintre ei mai sunt arestati dar numarul e mult prea mic si nu reflecta realitatea nici pe departe. Pentru ca a venit vorba de condamnare o sa va povestesc cum un director adjunct de la penitenciarul Arad a fost condamnat dupa ce impreuna cu un subaltern o teroriza pe mama unui detinut.

Numele fostului director adjunct era Berezan spun a fost pentru ca dupa cateva luni de inchisoare la Timisoara (regim semi-deschis), a decedat. Nu stiu sigur dar cred ca suferea de o boala cronica si nu i-a "priit" detentia. S-a lovit din plin de nepasarea criminala din sistemul penitenciar, unde totul se rezolva cu un tador sau o aspirina.

Indiferent ca te doare capul, inima, ti-ai rupt piciorul, esti taiat sau ai o depresie severa, tratamentul e acelasi... mai schimba cu paracetamol (...)

Va spuneam mai devreme ca un an si jumătate am fost insotitor la o persoana cu dizabilitati (Ciordas Leontin), Leo cum ii zic prietenii. Leo a fost un om normal ca oricare altul, a intrat in puscarie perfect sanatos, pe picioarele lui si cu o dantura perfecta fara nicio carie. Leo vine dintr-o familie el fiind un om cu educatie , atunci cand a fost arestat fiind patronul unei firme de publicitate el fiind specializat in grafica si web design. **Una peste alta atunci cand a fost inchis in urma cu 10 ani nu s-a gandit nici o clipa ca va iesi mutilat pe viata.**

Acum vreo 2 ani si ceva, inainte sa se monteze camere de luat vederi pe holurile din penitenciarul Arad, doi supraveghetori l-au batut pe Leo pentru ca a cerut sa vorbeasca cu un superior in rezolvarea unei probleme. L-au batut in asa fel incat pe langa celalalte vanatai, i-au distrus degetul 2 de la piciorul drept, nu ca ar fi facut-o intentionat dar dupa ce l-au batut si l-au calcat in picioare cu boncancii, asta a fost rezultatul.

Dupa ce i-au taiat degetul 2 de la piciorul drept nu au facut nimic pentru a nu se infecta asa ca dupa cateva luni de nepasare totala problema s-a agravat si a trebuit sa ii taie si jumătate din laba piciorului.

La vremea aia Leo isi implinise fractia si a intrat in comisia de liberare conditionata; cand s-a prezentat in fata comisiei de liberare situatia era atat de grava incat Leo a fost dus la semi-deschis dupa un pumn de sedative. Nu putea sa vorbeasca, nu putea sa se apere, putea doar sa zaca intr-un carucior cu rotile impins de un necunoscut. Comisia in loc sa faca ce se asteapta toata lumea si anume sa-l elibereze dupa ce l-au nenorocit, sa mearga sa se trateze afara intr-un spital bun, ce credeti ca au facut cei din comisie? Va spun: i-au dat un an de amanare, adica maximul de amanare pe care il poate primi un detinut dintr-o bucata.

Dupa toate astea Leo nu a mai vrut sa traiasca, eu l-am gasit intr-o camera de izolare singur si intr-un refuz de hrana care dura de circa 3 saptamani. Desi specialistul de la un spital civil la o

consultatie, a recomandat interventie chirurgicala de revascularizare, cei de la penitenciar au hotarat sa-i mai taie inca o data piciorul, de data asta de sus din coapsa, de deasupra genunchiului.

Intre timp a trecut anul de amanare si a venit din nou comisia de eliberare. Dosarul lui Leo era fara greseala de la ultima amanare si pana la momentul respectiv din punct de vedere moral si legal. in timpul amanarii a fost la toate activitatile si cursurile posibile pentru reeducare, desi starea de sanatatea il incerca din nou, boala amenintandu-i si celalalt picior (circulatia sanguina periferica ii era deficitara), iar cei de la Arad stiau despre acest lucru (...)

Leo a mai primit inca 10 luni de amanare, motivele fiind doar de ei stiute. De data aConditile usor, usor se imbunatatesc dar mentalitatea si oamenii din pacate nu. Cam asta ar fi o mica parte pe care am pus-o in pagina, in aceasta scrisoare. Ar mai fi multe de zis mai ales despre cum s-au purtat cei din ANP in timpul revoltelor, cum **la Arad au murit 2 oameni, cum dnul Dobrescu, director adjunct (paza si regim) a dat ordin mascatilor sa calce in picioare detinutii, iar pe 2 care erau de la lasi veniti la Arad cu afaceri juridice i-au batut fara incetare o jumatate de ora pana acestia au decedat.**

Noaptea cand s-a lasat intunericul i-au luat in paturi si i-au carat ca pe niste animale ca sa nu ii vada ceilalti detinuti, sa inceapa revolta din nou. Nu mai spunem de cei 4 morti de la lasi, nu mai spunem ca cel care e cel mai mare tortionar al zilelor noastre (dnul Vulpe) a ajuns seful ANP-ului, dupa ce la el in inchisoare au fost cele mai mari probleme cu morti, raniti, proteste, abuzuri si conditii rupte din secolul trecut.

Acesta a facut contestatie si instanta l-a lasat la 5 luni. in prezent eu sunt la Rahova

Cam despre asta e vorba in inchisorile din Romania si conditiile sunt mizerabile dar nici nu se compara cu mentalitatea, caracterul celor din sistemul asta comunist.

Pe hartie avem drepturi, avem chiar si un judecator care, chipurile ar trebui sa fie impartial, sa fie corect dar realitatea e alta, realitatea e ca daca le faci plangeri celor din sistem sau reclami drepturi incalcate risti sa se intoarca totul impotriva ta si oricum de la judecatorul de supraveghere a privarii de libertate (fostul judecator delegat) vei primi respins pe banda rulanta.

Deocamdata dnul Vulpe este directorul general al ANP-ului, sa speram ca din intermediar nu se v-a transforma in permanent. Daca vor continua pe aceeaasi filiera cu acesti oameni, detinutii vor continua sa moara in inchisori si nu doar din cauza violentelor, a bolilor de cele mai multe ori dobandite in inchisoare pe baza de stres si vor continua acele decese care nu de putine ori, sunt din pacate sinucideri in urma terorii administrate zi dupa zi, dupa zi.

Tot anul acesta la Slobozia, 2 tineri (18 respectiv 21 ani) s-au spanzurat amandoi in aceiasi camera si din pacate au murit(...)

Un alt baiat, pe acesta l-am cunoscut personal, desi era putin cleptoman avea un suflet extraordinar, s-ar fii lasat pe el ca sa te ajute, s-a eliberat acum vreo cateva luni, in vara si acum vreo 2 luni a furat o masina. Era o fapta usoara cu posibilitate de mediere si impacarea partilor si cu toate astea, atat de ingrozit a fost gandul ca v-a veni din nou la inchisoare incat pe arestul de la Drobeta Turnu Severin s-a spanzurat si a murit ca un caine dupa gratii, baiat la 34-35 de ani cu copil mic acasa. Astea sunt doar cateva cazuri in cateva luni de zile pe care le stiu eu...

Ganditi-va ca astea s-au intalnit in 2-3 penitenciare, dar sa nu uitam ca in tara sunt 44 de penitenciare unde sunt inchisi nu doar barbati ci si femei care sunt tratate la fel si tineri (18-21 ani) si minori. De spus ar mai fi multe, as putea dezvolta despre camerele de tranzit de la Aiud, sau cum mai sunt cunoscute: „camerele mortii“, unde intr-o suprafata de 1,80 m latime pe 4 m lungime ai 3 paturi, o toaleta, catva sobolani care te viziteaza noaptea pe sub pat putina

mancare (grau roz) pentru animale de companie... as putea vorbi de faptul ca la puscarie dintii cu probleme nu se trateaza, se scot, etc.

Eram anul trecut in tranzit cateva ore la Timisoara si vorbeam cu un supraveghetor despre supra-aglomeratia din puscarii si omul spunea: „La Timisoara sunt 1000 sau 1100 de detinuti din care 520 sunt in amanare” si a ras. „Tu crezi ca vrea cineva sa goleasca puscarile?” si a plecat razand cu subanteles. Solutii sunt, dar nu e vointa la fel cum nu e vointa nici pentru indreptarea si reglarea preturilor de la magazinul penitenciarului. Spun magazin pentru ca in fiecare penitenciar exista doar un magazin si daca sunt doua (au acelasi patron, nu exista concurenta si desi am vazut la televizor ca se pune adaos comercial de 300%, eu va spun ca in anumite inchisori (Rahova) se practica si adaosuri de pana la 700 % la unele alimente. **Desi s-au facut plangeri peste plangeri si legea 254/2013 reglementeaza clar problema magazinelor (sa nu se depaseasca media preturilor marketurilor din jur), aceasta bineinteles nu este respectata, iar magazinele din penitenciare functioneaza fara probleme sau contoale reale...**

La inchisoare cu mici exceptii doctorii, stomatologii sunt macelari care nu au nici cea mai vaga idee despre juramentul lui Hipocrate. stiu ca in Romania in general sunt probleme dar sa fii in Romania la inchisoare esti batut de Dumnezeu, e ca si cum ai juca la o ruleta ruseasca cu 2 gloante (...)

Orice problema cat de mica are un potential fatal crescut... Sa vorbim putin de costurile unui om din inchisoare si in ce masura il poate sustine familia cu venit mic sau mediu, asa cum sunt majoritatea celor de aici. Daca nu ma insel legea de executare 254/2013 prevede ca saptamanal ai voie sa cheltuiesti $\frac{3}{4}$ din salariu minim pe economie, asta s-ar traduce in cifre, cam aproximativ 900 de lei saptamanal, aproximativ 3600 de lei. Unde mai adaugam si costul telefonului pentru ca, daca nu vrei sa te izolezi de tot fata de societate, trebuie sa mentii legatura cu sotia, parintii, copiii, neamurile, prietenii, in general cu oamenii de afara.

Aici ne este permis sa vorbim 60 de minute/z , pot parea multe dar credeti-ma ca atunci cand esti aici, cele 60 de minute trec aproape fara sa iti dai seama. Daca in mod normal afara pentru 60 de minute pe mobil ai cheltui 4-5 euro reprezentand costul unui abonament cu minute nationale, la noi, desi in lege este specificat: telefon public pe care am vorbi si noi mult mai avantajos, in realitate nici vorba de asa ceva. Sunt doua firme private Paytel si Bvfon Romania care au niste tarife speciale pentru detinuti: 60 de bani/minut mobil in Romania, 20 de bani/minut pentru telefon fix in Romania, iar pentru cei din afara tarii costurile cresc si mai mult, intrucat marea majoritate vorbesc pe mobil costul doar pentru telefon in fiecare luna se ridica la aproximativ 1050 de ron, cu posibilitatea sa creasca daca vorbim si in afara tarii, si de regula vorbim (atunci cand avem bani bineinteles).

Sa recapitulam: pentru a trai decent in inchisoare, ca sa iti cumperi mancare si produse de igiena la supra pret, ai nevoie lunar de 3600 lei pentru cumparaturi si inca 1100 lei pentru telefon, in total aproximativ 4700 de lei/luna. Cate familii credeti ca isi permit acest lux, cati din zecile de mii care sunt inchisi...?!? Va spun eu, poate 1-2 % iar restul sunt nevoiti sa manance „mancarea“ lor plina cu faina, care consumata constant 1 sau 2 ani iti garanteaza o afectiune la stomac (gastrita, ulcer) de care greu mai scapi, daca mai scapi. Poti manca linistit oase cu putina carne, care iti vor face dantura praf sau poti folosi produsele lor de igiena: o pasta de ras, un sapun, o hartie igienica de 3 metri lungime si un aparat de ras de unica folosinta, toate de cea mai proasta calitate, cate o bucata pentru o luna intreaga(....)

Am vorbit de lucruri rele care se intampla in penitenciarele din Romania dar nu ar fi corect... Pe langa oamenii de 2 bani, acesti demoni din acest infern sa ni-i amintim si pe cei cativa care conteaza (cei buni, cu suflet) La oameni extraordinari as putea sa-i enumerez pe urmatorii: dnul

Zurbau, educatorul de la Arad pe sectia 1A si 2A, un om care isi da tot interesul, dna Medic sef de la Arad dr. Gligor Ancuta (este noul doctor, nu cel care l-a nenorocit pe Leo, acela era betivul de dr Ungureanu). Aceasta dna doctor este ceva incredibil, are o caldura in voce si o rabdare extraordinara, este ca o mama pentru detinuti. Desi nu reuseste sa rezolve tot timpul o problema se vede ca isi da tot interesul. Dna Diana, fosta sefa de pe sectia medicala 2A de la Arad, la fel ca si dna Gligor era ca o mama pentru noi. Spun era pentru ca a suferit un accident si in prezent nu mai este pe sectie nemaivand voie la munca care implica stres. Tot de la Arad domnul Tira, din nou un om bun. Sa nu ii uit si pe dnul Marius, supraveghetor pe sectia medicala alaturi de dnul Florin tot supraveghetor pe aceiasi sectie. Acestia sunt cei mai buni si cele mai minunate persoane, iar cei rai sau cei care au mentalitatea „hotul trebuie sa sufere“, sunt restul dar ii voi enumera doar pe cei rai dintre cei rai: dnul director adjunct pe ordine si paza, Dobrescu Elvis, un demon cu chip de om pus de curand in functie venit de sub tutela dnului Bala de la Timisoara (fost director ANP, penitenciarul Timisoara) si actualmente cercetat de DNA pentru coruptie, in prezent pensionat peste noapte (...)

Pana acum am vorbit doar de probleme dar haideti sa vorbim pe cateva randuri si de cum am putea rezolva aceste probleme, de exemplu cursele ingrozitoare pe care v-am povestit deja ar putea fi inlocuite de o simpla videoconferinta. De ce sa plimbi sute de detinuti prin toata tara pentru diverse instante, contestatii zi de zi pe banii statului cand ai putea pur si simplu sa-i audiezi prin video-conferinta? Aparatura exista, este instalata in toate instantele din tara. De asemenea exista suportul tehnic deci, de ce nu se face?

Fiecare penitenciar din tara are o astfel de camera, echipata cu tot ce trebuie din ianuarie 2016. Ele sunt folosite extrem de rar deoarece procedura implica o cerere catre instanta respectiva si catre penitenciar pentru a fi audiat prin aceasta metoda si de regula timpul de raspuns la o cerere este de 30 de zile, iar tu afli de instanta cu 20-25 de zile inainte. Deci faci cererea dar nu mai primesti raspuns decat mult prea tarziu, cand esti deja transportat pe cursa departe de familie, de toti ai tai.

Asta ar fi o solutie; ar mai fi cateva dar asta ar insemna sa nu mai termin aceasta scrisoare. Referitor la problema „mancarii“, a laturilor din nou ar fi o rezolvare foarte rapida si buna. Pentru detinuti ar putea angaja o firma de catering, asa cum au facut de la arestul Resita si toata lumea e multumita; restaurantul ca are un contract stabil, detinutii ca primesc mancare decenta, proaspata si variata, iar penitenciarele nu mai pierd procese la CEDO”.

[*Cititi aici integral scrisoarea trimisa pe adresa redactiei Lumeajustitiei.ro de catre detinutul Bogdan Bujor](#)